

CAFÉ THÉÂTRAL

Draamateater

CAFÉ THÉÂTRAL

2022

õhtu ühes vaatuses

Lavastus on sündinud trupi ühistööna.
Dramaturgia on loonud Andrus Kivirähk.

Ideekavandi autorid ja lavastajad →
Karmo Nigula ja Hendrik Toompere jr

Kunstnik → Illimar Vihmar

Kostüümikunstnik → Kärt Ojavee

Kostüümikunstniku
assistent → Carmen Kremm

Valguskunstnik →
Sander Aleks Paavo (Ugala)

Liikumisjuht → Villiko Kruuse

Lauluõpetaja → Kaire Vilgats

Etenduse juht → Kadri Tammiste

Esietendus 2. detsembril 2022 suures saalis.

Laval →

VIIRE VALDMA

TÕNU KARK

REIN OJA

TÕNIS NIINEMETS

LAIN MÄGI

KARMO NIGULA

HILJE MUREL

ÜLLE KALJUSTE

TEELE PÄRN

RAIMO PASS

HENDRIK TOOMPERE JR

Bänd →

KRISTJAN-ROBERT REBANE →
kontrabass, akordion

AHTO ABNER → trummid

MARTEN ALTROV → klarnet

MADIS MUUL → klaver

KABAREE

Kabaree tuleneb prantsuse sõnast *chambrette* – väike tuba. 17. sajandil eristusid tavalisest kõrtsist pisut paremad söögikohad, kus esinesid trubaduurid ja meelelahutajad. 18. sajandil hakati Prantsuse linnades andma kohvikukontserte. Tänapäevase kabaree sünnikohaks on aga Pariisi 18. linnajaos asuv Montmartre.

19. sajandi keskel hakati seal kabareeks nime-
tama öhtuid kitsastes, toole-laudu täistuubitud
ruumides, kus oli esinejate jaoks pisike kõrgen-
datud lavaplatvorm. Publik istus väikeste laudade
taga ning sai etenduse ajal süüa, juua ja suitsetada,
kuid mitte tantsida. Oldi tihedasti koos, vaatajad ja
esinejad suhtlesid silmast silma – tekkis intiimne
õhustik, kokkukuuluvustunne oli väga oluline. Tähtis
oli etteaste ehedus: see oli lihvimata, ei esitatud mi-
dagi liiga läbiharjutatut ega hoitud ka midagi tagasi.
Loeti luulet, lauldi, publik reageeris erksalt. Polnud
planeeritud ega ammugi mitte
välja kuulutatud programmi – kokkutulnute panu-
sest moodustus igal öhtul erinev kava.

Kabareest kujunes meelelahutus ja ühtlasi eten-
duskunst, mille tuumaks oli muusika, sõna, kunsti
ja etendamine põimimine. Oluline oli päevasünd-
muste, -meeleolude, -moodide jm kiire ja kriitiline
kommenteerimine kupleevormis. Seda võimaldas
publiku ja esinejate ühisosa, sarnane kogemuste,
naljade ja vihjete mõistmine. Kabaree väikeses
ruumis said vaatajad olla artistile igas mõttes väga
lähedal, kogeda esituse isiklikkust, nüansse, vahel
lausa tunda, nagu esineja ja vaataja oleksid rollid
vahetanud. Kabarees hajusid hetkeks erinevused ja
tekkis vabaduse tunne.

Üks lõim kabareekunstis oli meelelahutus – nagu
ajalooliselt olid seda akrobaadid, mustkunstnikud
jms, ka keskaegsed trubaduurid kui kõrgema staa-
tusega ning meisterlikumad meelelahutajad. Kõik

nad pidid oma etendusi pidevalt ajakohastama, et
kohaneda päevateemadega ja publiku muutliku
meeleoluga. Nii nagu hiljem

Bertold Brechti teatris näitleja, nii ka kabaree-
kunstnik „näitas“ end laval, kuid ta polnud ka-
rakteri „mina“. Rolli loomisel kasutati väga nappe
väliseid vihjeid, kostüümi- jm elemente.

Kabaree vältis avali pateetikat, melodraamat ja
kannatajarolli – need võisid olla aimatavad, kuid
teatud piiri ei ületatud. Etteaste eesmärk oli ena-
masti naer, pilge, kõrvalpilk. Kabareeartisti suu-
rimaid vigu oleks olnud taotleda, et teda võetaks
täiesti tõsiselt.

Kabareed mõjutas oluliselt 19. sajandi Pariisi
sotsiaalkultuuriline pilt. Eraldatud mäetipul asuval
Montmartre'i eeslinnal oli heidikute ja teisitimõt-
lejate pelgupaiga maine – seal elasid boheem-
lased. Pariisis levis see mõiste 1840. aastal, kui
Honoré de Balzac avaldas romaani „Un prince de
la Bohème“ („Boheemlasprints“). Politsei kasutas
seda sõna kuritegevust tulvil linnaosade odava-
tes üürikorterites elava rahva kohta. Kuid termin
omandas romantilise värvingu, muutus rahvus-
vaheliseks ja sellega hakati tähistama erinevaid
meelelahutajaid, avangardkunstnikke, anarhiste jt.

1849. a jõudis Pariisis Théâtre des Variétés's
lavale Théodore Barrière'i ja Henri Murgeri lavas-
tus „La Vie de la bohème“ („Boheemlaste elu“).
Sel oli tohutu menu. Tegelased olid unistajad,
kelle jaoks kunst oli usk, mitte tegevusala. Tõeli-
sele boheemlasele on kunst kõrgeim kutsumus!
Nad olid sotsiaalses mõttes marginaalid, kuid
neid sidus sügav ühtekuuluvustunne, armastus,
ka haigused, nälg, eneses kahtlemise ja surma
kogemus. Boheemlastest said kunstis tegelas-
tüübid, mis said hästi tuttavaks kahest ooperist
pealkirjaga „La Bohème“ (Giacomo Puccini 1895.
ja Ruggero Leoncavallo 1897. a).

Tekkis ka kultuuriliselt ja sotsiaalselt hämmastav
boheemlaste ja nende vastandi ehk kodanluse

koosmõju. Boheemlased pilkasid 1870. ja 1880. aastatel kodanluse väärtusi ja harjumusi, kokkuhoidlikkust, kainust, kasinust ja kodukolde ideaale. Paradoksaalsel kombel võtsid prantsuse kodanlased selle pildi omaks ja olid võlutud oma vastandist: vaesus, ebakindlus ja surmaga lõppenud armusuhted omandasid romantilise oreooli. Juristid, arstid, kinnisvaraärimehed, kindlustusmaaklerid, ametnikud, raamatupidajad jm valgekraed lugesid himukalt Murgeri lugusid ning vaatasid lavastusi, nagu „La Vie de la bohème”. Kui mõned baarid, restoranid jm hakkasid end identifitseerima boheemlaste kogunemiskohtadena, siis ahvatles see kodanlasi kogema eksootikat, boheemlaslikku käitumist, riietumisstiili ja omapärast keelt, osa saama nende meelelahutusest. Nii kogunes boheemlaslikes paikades ka kodanlik publik. Võib-olla sooviti vabaneda allasurutud tunnetest või läbi elada midagi, millest keskklassi igapäevaelus puudu jäi. Vajati paika, kus reglementeeritud elu võis üheks õhtuks seljataha jätta, maitsta moraalseste ja sotsiaalsete tabude rikkumise erutust.

Esimese suurema kabaree asutaja Rodolphe Salis rentis oma isa rahaga ja naise kaasavaraga Montmartre'il endise postkontori ruumi. See asus populaarse kõrtsi Grande Pinte lähedal. Salis arvas, et nende klientide ülejäägist on kasu temalgi. Ümbruskonnas oli rohkesti kasse, nii pani Salis oma kabaree nimeks Le Chat Noir (Must Kass) ja avas ukSED 1881. See sai kuulsaks kogu Pariisis ja ka äriliselt edukaks ettevõtteks.

Salis soovis avada kunstikabaree, kus poeedid esitaksid oma loomingut tasuta – kuid publikule, kes on valmis maksma kõrget hinda alkoholi eest. Ta lootis luua erilise loomingulise ja õdusa õhkkonna ega hoolinud esialgu sisustusest. Lauad-toolid leidis ta tänavatelt või vanakraamiturgudelt. Kabaree ukse ees oli tänavalatern ja

Salis palus tuttavatel valgusvihus seista: jäi mulje, et koht on populaarne, rahvas koguneb. Plakateid kleebiti majaseintele, trammiootepaviljonidele ja avalikele pissuaaridele. Pariisi politseilt saadi luba paigutada ruumi klaver. Saali valgustati küünalde ja õlilampidega, suur kamin andis külmadel talvekuudel sooja. Seintel rippusid kaasaegsete noorte kunstnike tööd. Salis trükkis lauluraamatu ja innustas ka külastajaid laulma, mis oli tollal uus värske algatus. Peagi hakkas ta välja andma ajakirja, mis sisaldas kabaree tillukesel laval tuntuks saanud artistide karikatuure, visandeid, laulusõnu, luuletusi ja sketše. Ajakiri osutus Pariisis populaarseks ja suurendas veelgi külastatavust. Salis sisustas püsikundede jaoks väikese tagatoa. Populaarsuse kasvades tõstis ta kangete jookide hindu ja lõi kasu Pariisi kodanlaste uuest moest tellida enne õhtusööki aperitiivi.

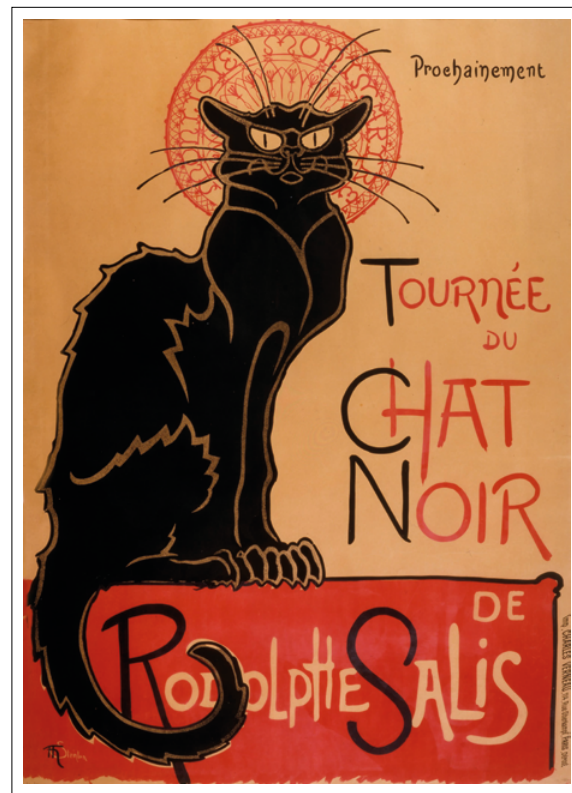
Muusika ja meelelahutus põimuvad poliitilise satiiriga. Salis leiutas rolli, millest sai kabaree lahutamatu osa – tseremooniameister, õhtu juht, konferansjee. Ta juhatas sisse õhtu ja ka kõik esinejad, esitas laulude-luuletuste-sketšide vahepeal oma nalju, tervitas sisenevaid kundesid vaimukate hüüetega, pilkas rikkaid, naeruvääristas võimalolijaid, kommenteeris päevasündmusi.

Le Chat Noir'is said kokku Pariisi rikkad ja kuulsad ning Montmartre'i boheemlased. Suitust paksus kabareesaalis istusid igal öösel kõrvuti kirjanikud ja kunstnikud, ajakirjanikud ja üliõpilased, töölised ja kõrgklassi seiklejad, prostituudid ja eksootilisi kogemusi ihaldavad suurilmadaamid. Kabareedel oli kahtlane maine, kuid sellest hoolimata oli Le Chat Noir ülimentukas ja teatud mõttes ületas suurlinna sotsiaalsed lõhed. Ja kuigi ühe kaasaegse kriitiku sõnul oli sealne vein väärt 15 santiimi ja värsid mitte midagi, siis tegelikult esinesid seal professionaalsed muusikud (pärast konservatooriumi lõpetamist teenis pianistina elatist helilooja Eric Satie), publiku ja

esinejate hulgas oli tulevasi kunstnikke, poeete ja muusikuid.

Léon Xanrof kirjutas üle 3000 šansooni Montmartre'i asukatest, poetidest, tühja veiniklaasi taga unistajatest. Nead, kirjutas ta, olid „kodanluse lemmikud“! Ja tõesti, keskklassi publikut väimustasid laulud anonüümsete väeste pariislaste ebaglamuursest elust ja südamevalust. Nende kõle, kuritegevusega seotud, justkui märkamatu ja sündmustevaene argipäev tundus kodanlikele kuulajatele millegipärast „autentne“. Xanrof oli üles kasvanud Montmartre'il ja tema „häbitud laulud“ (*chansons sans-gêne*) rääkisid sageli 18. linnajao elanikest, keda ta tundis lapsepõlvest. Ta isa oli arst, kelle patsientide hulka kuulusid prosti-tuudid, *madame*'id, sutenöörid jt põhjakihi tüübid.

Le Chat Noir'i populaarsuse tipul oli seal staariks laulja ja helilooja Aristide Bruant, kes oli noorena elanud Pariisi heidikute hulgas. Ta võttis nii oma laulude kui ka kommentaaride iroonia-sihikule kodanluse, olles justkui nende üle kohtu-mõistja ning väeste kaitsja – ja see võlus mõle-mast klassist vaatajaid. Bruant lõi oma lavakuju: töötu endine sõdur. Riitusest sai ta kaubamärk: jalutuskepp, must velvetulikond, keep, suur müts ning rasked saapad, punane flanellsärk ja pikk sall. Bruant astus lavale selgesti rollis olles ja rõhutas, et ta eristub nii oma publikust kui ka kaasesinejatest.

Montmartre'i boheemlaslikkuse ja kesklinna jõukuse sulam plahvatas äriliseks eduks, rahvus-vaheliseks kuulsuseks, lummuavaks ja frivoalseks meelelahutuseks, kabaree õitsenguajaks. 1889 asutati Moulin Rouge (Punane Veski), mille lavakujunes rahvalikust tantsust glamuurse kabaree sümbol kankaan. Pariisi kabareetäheks sai seal lauljanna Yvette Guilbert.

19. sajandi lõpuks aga hääbus vana kabaree, kus said kokku boheemlased ja kunstnikud, kus oli tagasihoidlik sisustus ja esitati peamiselt monoloogide ning laule. Kabareed arenesid eri teid, mõni pühendus poliitilisele satiirile, teised lähenedid teatrile ja mängisid lühinäidendeid, mõned keskendusid erootikale ja burleskile. Meelelahutusaareenile oli jõuliselt astunud *music hall*.

Kabaree levis oma kõrgajal Euroopas plahvatuslikult nagu epideemia, säilitades midagi algsest olemusest ja kohanedes iga maa kontekstiga. Täiesti omanäoline kabareekultuur tekkis Saksaamaal. 1920. aastatel Weimari vabariigi ajal õitsenud *Kabarett*-etendusi iseloomustas salvalt terav poliitiline satiir ja iseäranis spetsiifilise joonena must huumor, flirt tabuteemadega, nagu transvestiidid ja geikultuur, rõhutatud erootilisus, alastitants. Paroodiast ja irvitustest ei säästetud ka ühtegi parteid, ideed ega võimukandjat. See oli ülimalt teatraalne ja dekadentlik, seostus linlikkusega, pillava tarbimisega, hedonistliku ja lausa elupõletajaliku elustiiliga, uute muusika- ja tantsumoodidega. Kabareelaval tundis end hästi ekspressionism. Selja taga oli sakslaste jaoks kohutavate kaotustega I maailmasõda, segi löödud oli poliitiline, majanduslik ja ühiskonnaelu, kadunud oli keisririigi aegne tsensuur. Läbisegi kobrutas frustratsioon ja energia, kaotuste traagika ja ahvatlevad uued võimalused. Kui prantsuse kabaree oli alustanud Montmartre'il väikestes tagasihoidlikes ruumides, siis Saksa kabareed olid pigem glamuursed ja tegutsesid suurtes, mõnikord mitmesajakohalistes saalides. Kabareega oli seotud tuntud avangardistlikke kultuuritegelasi, nagu Frank Wedekind. 1933. a võimule pääsenud natside repressioonide ohvriks langes kohe nii poliitiline kui ka erootiline kabaree. Mitmed artistid, heliloojad ja laulusõnade autorid vangistati ja tapeti, paljud põgenesid esimesel võimalusel välismaale. Saksa kabareele lühikest aega kuulunud ere ja eripärane koht meelelahutus- ja kultuuriskeenel jäi unikaalseks.

William Grange „Cabaret”

„MADAME'I AVALAUL”

Ohtlik, särtsuv,
lummap, mürtsuv,
hurmap, surmap,
võlts ja ehtne on kõik.

Lõbus, vintis,
kikkis, pruntis!
Pilgud armunud,
hinged hangunud,
ohked arglikud,
soovid kirglikud.

Poisid, plikad,
huuled, kihvad,
naised, mehed,
sitt ja tähed on koos!

Homset ei ole olemas!
On ainult
Café
Théâtral!

Loo aluseks on Bob Crosy „Charleston”.
Eestikeelsete sõnade autor Andrus Kivirähk.
November 2022

„KONSERVATIIVSE MEHE LAUL”

Üks valvur seisku igas toas
ja kärbsepiitsa hoidku peos.
Kui näen, et kuskil paistab patt,
käib kohe üks väga hele laks! Olé!

Läbipaistev olgu tekk,
et oleks näha vale kepp.
Kõik lambid öösel põlegu,
et hoida ära rõvedus! Olé!

Ma keerlen öösel oma voodis kiirelt nagu vurr,
sest silme ees ju ainult patused on mul.
Ei suuda uinuda, sest ennast julmalt pigistan,
ma vahetpidamata aina higistan
ja hirmus kahtlus hinge poeb,
et naaber mul on gei,
ja poiss, kes seisis täna trammis minu ees,
ja müüja poes,
ja onupoeg
võib-olla küll!

Veel peale tuleb passida,
et koer ei seksiks kassiga.
Et lasteaialaste ees
ei kõneletaks nokudest! Olé!

Võib iga ukse taga varitseda paljas mees
ja teda nähes miski käivitub mu sees.
Ma kuulen hääli, hõikeid, samme igas oma toas
ja veidraid kujundeid näen oma pastaroas.

Mis aga kõige hullem veel:
ka minu peegelpilt
on vahel väga imelik,
ma kahtlustan,
mu naha all
on peidus gei.

On patt, kui mehed seksivad!
On patt, kui naised suudlevad!
Kõik patud tuleb keelata!
Ja teha nüüd kohe teile trahv!
Ahf! Ahf!

Laulu aluseks on Luis Mariano
„Amour, Castagnette et Tango”.
Eestikeelsete sõnade autor Andrus Kivirähk.
September 2022.

„KÕIK PETAVAD”

1. OSA

Isa petab,
ema petab,
tüssab türetirts ja poeg.

Hulga kaupa
petukaupa
täis on netivõrk ja poed.

Valitsus on õige vahva,
koorib rahvalt seitse nahka.
Ainult see, kes kõige väetim,
viletsusse üksi jääbki.

Kes teeb sohki,
saab kõrgeid kohti,
ausus ammu läind on moest.

Ilus ingel see,
kes poeb su hinge,
on kui kirstunael.
Ülbe kurikael.

Käib su ümber ta
ja kleebib külge end
kui mesilind
ja võtab õnge sind.

Kui on oidu,
temast hoidu,
muidu saad sa jälle tunga,
sülga lihtsalt, ah ... thüi, thüi, thüi.

2. OSA

Head aroomid,
kook ja joogid.
Siiski see lokaal on kõrts.

Nägus noormees,
sündind Soomes,
aga iseloom on kõnts.

Hellad käed ja siirad silmad,
kiidab kokku maad ja ilmad,
annab suud ja võtab poose
ning siis jätab ilma hoolde.

Kõrk ja kaine
kaunis naine,
ometi see kõik on võlts

Ilus ingel see,
kes poeb su hinge,
on kui kirstunael.
Ülbe kurikael.

Käib su ümber ta
ja kleebib külge end
kui mesilind,
ja võtab õnge sind.

Kui on oidu,
temast hoidu,
muidu saad sa jälle tunga
sülga lihtsalt, ah ... thüi thüi thüi

3. OSA

Nääpsu neidis
valges kleidis,
plastikust tal juus ja pits.

Kõrk ja kaine
kaunis naine,
ometi see kõik on võlts.

Hellad käed ja siirad silmad,
kiidab kokku maad ja ilmad,
annab suud ja võtab poose
ning siis jätab ilma hoolde.

Ilus ingel see,
kes poeb su hinge,
on kui kirstunael.
Ülbe kurikael.

Käib su ümber ta
ja kleebib külge end
kui mesilind
ja võtab õnge sind.

Laulu aluseks on Ute Lemperi lauldud
„Alles Schwindel”, autor Mischa Spoliansky.
Eestikeelse teksti autor Laur Lomper.
Oktoober 2022.

„NAISTE LAUL”

Olla naine on raske töö,
sellest mõtlema pean päeval, ööl,
kas olla neitsi või siis lits,
hakkaks emaks või siis oleks *bitch*?

Tee korda end!

On põnev see, nii huvitav, naine olla
on mu maailmavaade, valik, minu kohus.

Tee korda end!

Kuid naiselikkust pühitseda, kuidas teha seda,
öelge! Muidu naisesus on ohus!

Tee korda end!

Ole rohkem!

Tee korda end!

Püüa vähem!

Tee korda mind!

Teen korda end!

Ja kordan – kõik, mis liiga hea, on kahtlane!!

Ütlen veelkord: *c'est la vie, c'est la vie, c'est la vie*¹,
jäta meelde: *qué será, será qué, que será*².

Ütlen veelkord: *c'est la vie, c'est la vie, c'est la vie*,
jäta meelde: *qué será, será qué, que será*.

Sinu vanuses mul oli juba lapsi kaheksa.

Lihtsalt tee ja tee ja tee ja tee, küll siis lõpuks jõuad ka,

ole ainult sina ise,
lihtsalt natukene parem.
Hea on see, kes hästi tantsib,
See, kes seisab, on veel parem.

Tee korda end!

Lase mehel olla mees,
sa munad kasvata,
katsu vananeda väärikalt,
jää igavesti nooreks!

Tee korda end!

Ole mehe kael,

kuid nii, et aru ta ei saa,
hoia kiretuld, kuid tea, et šalalalalaa!

Tee korda end!

Ole rohkem!

Tee korda end!

Püüa vähem!

Tee korda mind!

Teen korda end!

Ja kordan – kõik, mis liiga hea, on kahtlane!!

.;: Ütlen veelkord: *c'est la vie, c'est la vie, c'est la vie*,
jäta meelde: *qué será, será qué, que será*.

Ütlen veelkord: *c'est la vie, c'est la vie, c'est la vie*.
Jäta meelde: *qué será, será qué, que será*. ;:;

Nii iga päev
ma aina parem,
kuid saate teada
hiljem te või varem.
Kogu naisenergia blablabla
meid absoluutselt

ei
hu-
vi-
ta.

Laulu aluseks on „Habanera” Georges Bizet’
„Carmenist”, Stromae sõnad ja arranžeerim
Eestikeelse teksti autor Kairi Kruus.
Oktoober 2022.

¹See on elu (prantsuse k)

²Tõlkimatu nonsens

„MUL EI VEA”

Mul ei vea.
Ma ammu seda tean.
Kõik kohe viltu veab,
kui otsin armastust.

Mul ei vea.

Mul ei vea.
Kui pargis naisega
ma õrnalt sosistan,
mul pähe situb lind.

Mul ei vea.

Lillekimp käes
külla ma läen
ja lifti kinni jään.

Suudeldes ma
kallimaga
aevastan.

Mul ei vea.
Kui tahan olla ma
koos kauni preiliga,
saan oma naiselt tou.

Mul ei vea.
Jäin porri lamama,
tuul prahti tuuseldab,
su jälgi vaatan ma.
Mul ei vea.
Läksid sa.

Laulu aluseks on Mark Knopfleri „When you leave”.
Eestikeelse teksti autor Andrus Kivirähk.
Oktoober 2022.

„QUANDO”

Välja lülitati gaas.
Quando quando quando quando.
Küte ammugi on maas,
valgus võeti ära taas!

Kuid ei kurvasta mind see.
Quando quando quando quando.
Mida näha on mul veel
pärast kirkast eluteed?

Toas võib olla ka külm,
kui vaid süda on soe!
Oma mälestustesse
nagu vatitekki poen!

Mälestustes endiselt
kõik on *quando quando quando.*
Seal ma elan päriselt,
seal on kõigel kuldne helk!

Seal on lõbus, seal on hea,
seal on *quando, quando, quando!*
Muresid mul pole eal
seni kui ma viibin seal!

Laulu aluseks on Tony Renise muusika
„Quando, Quando, Quando”.
Eestikeelse teksti autor Andrus Kivirähk.
Oktoober 2022.

„KUHU KÜLL KÕIK LILLED JÄID?”

Kuhu küll kõik lilled jäid,
mis on neist nüüd saanud?
Kuhu küll kõik lilled jäid?
Kaob kiirelt aeg ...
Kuhu küll kõik lilled jäid?
Neiud tупpa õied tõid.
∴ Mil ükskord mõistad sa! ∴

Kuhu küll kõik mehed jäid,
mis on neist nüüd saanud?
Kuhu küll kõik mehed jäid?
Kaob kiirelt aeg ...
Kuhu küll kõik mehed jäid?
Sõtta läksid püstipäi.
:,: Mil ükskord mõistad sa! :,:

Kuhu rindemehed jäid,
mis on neist nüüd saanud?
Kuhu rindemehed jäid?
Kaob kiirelt aeg ...
Kuhu rindemehed jäid?
Tuul neil üle hua käib.
:,: Mil ükskord mõistad sa! :,:

Kuhu küll kõik hauad jäid,
mis on neist nüüd saanud?
Kuhu küll kõik hauad jäid?
Kaob kiirelt aeg ...
Kuhu küll kõik hauad jäid?
Maa on jälle lilli täis.
:,: Mil ükskord mõistad sa! :,:

Kuhu küll kõik lilled jäid,
mis on neist nüüd saanud?
Kuhu küll kõik lilled jäid?
Kaob kiirelt aeg ...
Kuhu küll kõik lilled jäid?
Neiud tuppa õied tõid.
:,: Mil ükskord mõistad sa! :,:

Lavastuses kasutatakse loo originaali.
Muusika autor Pete Seeger, sõnade autorid
Pete Seeger ja Joe Hickerson. 1955.
Eestikeelse teksti autor Heldur Karmo.

„ILMA KÄTETA MEES“

Mulle meeldis kõditada, emmata ja paitada,
patsutada selle peput, keda tahtsin kiita ma.
Kaisutada kõiki neid, kes tunnustamist väärivad.

Nii ma käisin ilmas ringi, kõiki kaissu haarasin.
Tänutäheks kallistasin, lahkumisel suudlesin.

Siis mind anti kohtu alla, öeldi – ahistaja ma!
Kupatati vangimajja, tehti rahatrahvi ka.

Mehel käteta – on parem!

Siiski ma ei andnud alla, ikka püüdsin emmata.
Õnnitlesin tütarlapsi, lohutasin leskesid.
Jälle läksin kohtu alla, jälle pandi vangi mind.

Mehel käteta – on parem!

Nüüd kui sammun linna peale, jätan koju oma käed.
Et ei tekiks kiusatusi, käteta ma õue läen.

Mehel käteta – on parem!

Laulu aluseks on „Stop The Cavalry”,
muusika autor Jona Lewie.
Eestikeelse teksti autor Andrus Kivirähk.
Oktoober 2022.

„KARM ROMANSS“

Ma tahan kirge, ma tahan sind, mees,
ja tahan tunda sind ma enese sees,

ja kõigepealt
armastust,
jah, tahan ma.

Ma tahan väga, et ma väänleks su käes,
ma tahan nõrkeda su võlude väes,
ning ülepea

armastust,
jah, tahan ka.

Ma tahan su iha
ja ma tahan su ihu,
ma tahan olla su karm romanss.

Ma tahan armastust, mis mõistuse viiks,
sellest sünniks meie karm romanss.
Ning armukadedust, mis peksab kui piits,
oleks seegi me karm romanss.

Ooo,
kooruks sest karm romanss.
Ooo,
kooruks sest karm romanss.
La-la, ulalaa ...
See on karm romanss.

Ma tahan viha ja salvavat keelt
ning olla kurikael, kes tõukab su teelt.

Kuid kõigepealt
armastust,
jah, tahan ma.

Ma tahan hullust, et tasakaal kaoks,
et sinu peas ja hinges valitseks kaos.

Kuid kõigepealt
armastust,
jah, tahan ma.

Ma tahan armastust, mis mõistuse viiks,
sellest sünniks meie karm romanss.
Ning armukadedust, mis peksab kui piits,
oleks seegi me karm romanss,

Su armastus mul mõistuse viiks,
ma sust kui sõbrast eal välja ei teeks.
J'veux ton amour, et je veux toute la vie
J'veux ton amour, mitte sõbrameest.
Ma sõbrast välja ei teeks.
Sõbrast välja ei teeks.

Olgu karm romaan.
Olgu karm romanss.
Olgu meil karm romanss.

Ma tahan armastust, mis mõistuse viiks,
sellest sünniks meie karm romanss.

Ooo,
kooruks sest karm romanss.
Ooo,
sellest kooruks meie karm romanss.

Laulu aluseks on Lady Gaga „Bad Romance”.
Eestikeelse teksti autor Laur Lomper.
Oktoober 2022.

„KUI SUL ON RASKE”

Siis, kui raske on meel,
peatub keel poolel teel.
Pole lauseid, lõppu, algust,
pole jõudu, pole valgust
enda sees.

Kõik näib jäine ja jäik,
umbne viimne kui paik.
Ja su õlgadele laskus
suure vastutuse raskus
elu ees.

Kui sul on raske,
tõesse või tuulde
peida kõik valu ja vaev.
Tuul püsib vaiki,
mõistes ja kuuldes,
ja töös muutub taltsaks su raev.

Siis, kui oskad ja tead,
siis ka suudad ja pead.
Kes on raskust tundnud ise,
teab, et töös ja töötamises
peitub trööst.

Kui sul on raske,
tõesse või tuulde
peida kõik valu ja vaev.
Tuul püsib vaiki,
mõistes ja kuuldes,
ja töös muutub taltsaks su raev.

Lavastuses kasutatakse loo originaali.
Muusika autor on Mikk Targo, sõnade
autor Leelo Tungal.
1986.

„RIKAS MEES”

monoloog muusika saatel

Ma hommikul kaks muna süüa,
joon ühe tassi kanget kohvi.
Siis lipsu endal kaela seon
ja ootabki mind minu *office*.

Kell üheksa koosolek on,
siis juhatusega pean nõu ma.
Ja järgneb videokonverents,
siis ootab tähtis ärilõuna.

Ja pärast seda mul briifing on,
allkirju pean ma hulga andma.
Siis tegelen ma *lobby*-ga,
pean raha üle kandma.

Veel enne kojuminekut
ma mõne mehe ära koondan.
Mu kodus on aknad pimedad,
sest naine juba ammu põõnab.

Mul lapsi pole, autosid
on olnud igat sorti.
Neist esimene oli Ford,
siis tuli Kia Sporting.

Mul Volvosid on olnud kaks,
sedaan ja hiljem maastur.
Mul praegu on hall BMW ...
Ja ongi vist kõik kirja pandud.

Kas elu peabki olema
nii kuradima tüütu?
Mul päris tihti tundub, et
mind on vist haneks püütud.

Ah jaa, on ka väike suvila,
kus käin ma muru niitmas.
Seal vahel jään ma mõtlema,
kas pääsen kord veel siit ma?
Mul tundub, et ma läksin kord

vist valest uksest sisse.
Küll sooviks jälle õue ma,
kuid eksind tunnelisse.
Ma tean ju küll, et kusagil
on maailm palju kirjum.
Ma tahaks olla kirjum ka,
ma tahaks saada välja!

Loo aluseks on võetud Frank Sinatra "My way"
Eestikeelsete sõnade autor Andrus Kivirähk
oktoober 2022

„RULLIN”

Söömine on nagu elu,
vahel soolane ja vahel magus,
vahel hapu nagu sidrun,
teine päev on lausa tordipidu,
mõni päev on haisev nagu küüslauk.
Lapsepõlv on roosa nagu mannakreem!
Vanadus on roheline jahtund tee!
Rullin ... Rullin läbi elu ... Rullin!

Mõni päev on vahukoorene!
Siis sa tunnend ennast noorena!
Magus nagu mesi
olla kahekesi.
Üksindus on nagu tšillipipar,
silmast pisaradki välja võtab!
Surma kartes värised kui tarretis!
Rullin ... Rullin läbi elu ... Rullin ...

Vahel võid end ära kõrvetada,
süües täpselt nagu eluski.
Pole aega oodata, et jahtuks,
tulipalavalt on maitsvam kõik!
Toitu tuleb võtta,
nagu homme läheks sõtta!
Rullin ... Rullin läbi elu ... Rullin ...

Mõni elu igav nagu kama,
teine uhke nagu *crème brûlée*.

Pannil härjasilm, vaatab ainult sind,
truu on sulle küpsetatud kanarind.
Söömine on nagu elu,
vahel ilus, vahel karm ja valus.
Rullin ... Rullin läbi elu ... Rullin ...

Loo aluseks on Tina Turneri lauldud „Proud Mary”,
muusika autor John Fogerty.
Eestikeelsete sõnade autorid
Ülle Kaljuste ja Andrus Kivirähk.
Oktoober 2022.

„MA HÖLJUN TAEVA ALL”

Ma hõljun taeva all,
ma hõljun taeva all,
ma lendan läbi pilvevöö.
Kõik inimesed all
on lõpetanud töö.
Sul kinni hoian käest,
kui tiirlen ümber kuldse kuu,
ning üle kõrgest mäest
me tuiskame kui tuul.

Te püüda meid ei saa
me unelmate lennuteel,
see kulgeb üle maa
ja jäätund järvevee.
Lapse suu akna peal
vajub ammuli,
kui ta siin pilve peal
näeb mind kui lind.

Ma seilan taeva all,
ma liuglen läbi pilvevöö
kui kuumaõhupall,
ma kerkin jäises öös.
Korraga tormame
ookeanile,
põhja pealt me
üles veame hiiglase.
Ma hõljun taeva all

ja imetlen siin pilvevöö,
kuis inimesi all
on uinutamas öö.

Loo aluseks on „Walking in the air”
animafilmist „The Snowman”.
Eestikeelse teksti autor Laur Lomper.
2013.

„TÜDRUKU LAUL”

Mul pole nime, ei ole und,
ei ole raha, ei ole tööd,
ei ole ilu, ei ole stiili,
ei ole usku, ei ole lootust,
ei ole sind.

Ei ole kodu, mul pole ema,
mul pole isa, mul pole venda,
mul pole lapsi, ei ole meest,
ei ole sõpru, ei lähedasi,
ei kedagi.

Ei kodumaad mul, ei käinud koolis,
ei ole tarkust, ei ole miskit,
ei ole õhku, ei suitseta,
ei mängi lotot, ei pane pidu,

ei ole jõudu, ei armastust,
ei ole usku, ei jumalat,
mul pole veini, ka raha otsas,
ei ole usku, ei ole lootust,
ei ole sind.

Ja mis mul siis on?
Miks üldse elangi veel?
Mis järele jääb,
mida keegi minult võtta ei saa:

mul on mu pea, mul on käed,
mul on jalad, mul on hää,

mul on silmad, mul on kõrvad, mul on suu,
mul on mu sugu,

mul on mu käed ja mu peod
ja on sõrmed, jalad mul,
mul on kopsud, mul on hing, mul on veri
ja veres mul

on elujanu,
mul on mu elu.

Mul on mu närvid ja valud,
ja sitad ajad nagu sinulgi.

Mul on mu pea, mul on käed,
mul on jalad, mul on kõrvad,
mul on silmad, mul on nina, mul on suu,
mul on mu naer,

meil on me käed ja me peod,
ja on sõrmed, jalad meil,
meil on kopsud, meil on hing, meil on veri
ja veres on

meil elujanu,
meil on me elu,
me elame.

Loo aluseks on Nina Simone „Ain’t Got No, I Got Life”.
Eestikeelse teksti autorid Teele Pärn ja Vaiko Eplik.
Oktoober 2022.

Eduard Wiiralt

pealavameister Oskar Irve
lavameistrid Mihkel Roolaid, Villi Vernik,
Märt Päev, Sander Vaus
valgusmeistrid Liina Talvend, Sten-Erik Remmel
helimeistrid Pille-Riin Langeproon,
Tauno Makke ja Matis Leima
grimeerijad Siiri Lauri, Kristel Kärner,
Marit Pruul, Edith Eller, Marii Lotta
riietajad Kayre Pärnpuu, Jaanika Idvan,
Kaja Edovald, Annely Pahman

kunstnik-kujundaja Külliki Falkenberg
õmblejad Marvi Idol, Urve Lerman,
Inge Vagiström, Jana Volke
drapeerija Enna Jürine
butafoor-dekoraator Lea Ojam, Taivo Mürsepp
tisler Toivo Sakk
tisler-dekoraator Juho Kokamägi
konstruktor Andrus Muuga
elektrik Raivo Valdas
kostüümilao hoidja Kadri Varblane
valgusala juhataja Priidu Adlas
heli- ja videoala juhataja Tauno Makke
grimmiala juhataja Siiri Lauri
kostüümiala juhataja Piret Tang
rekvisiidiala juhataja Karin Tetsmann
lavastusjuht Andres Bergström
etendusteenistuse juht Johannes Tammsalu
lavastusala juhataja Mikk Lagemaa
peakunstnik Laura Pählapuu
kavalehe koostaja Ene Paaver
plakati foto autor, plakati ja
kavalehe kujundaja, proovifotode autor Kadri Hallik

kunstiline juht Hendrik Toompere jr
teatrijuht Rein Oja

Trupp ja teater tänavad → Kairi Kruus, Mehie Pihla,
Marian Eplik, Helena Lotman, Lauri Kaldoja

Peatoetaja

Toetajad

Partnerid

KEVIN.MURPHY

Teatri tegevust rahastab

KULTUURIMINISTEERIUM

Teatri pileteid müüb

